

ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است/ نقش همت و اراده در سلوک عرفانی

یک استاد فلسفه و عرفان اسلامی با تأکید بر اینکه ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است، به نقش اراده و همت در این راه اشاره کرد و گفت: اگر این اراده را نداشته باشیم ...

یک استاد فلسفه و عرفان اسلامی با تأکید بر اینکه ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است، به نقش اراده و همت در این راه اشاره کرد و گفت: اگر این اراده را نداشته باشیم و از سر عادت و بنابه عرف روزه بگیریم و از یکی و دو وعده غذایی مان صرف نظر کنیم طبیعی است که چنین روزه گرفتنی اثری بر ما نمی گذارد.

دکتر سید یحیی یثربی در گفتگو با خبرنگار مهر در مورد تأثیرات روزه داری بر روزه داران گفت: رمضان در طول عمر انسانها بارها می آید و می رود اما همیشه ما مسلمانان اینطور فکر می کنیم که رمضان که رفت همه چیز را با خود می برد؛ و در ما هیچ تحولی ایجاد نمی کند.

وی افزود: ماه رمضان بهترین فرصت برای خودسازی است؛ حتی رسول الله (ص) در دورانی که هنوز مبعوث نشده بود ماه رمضان را روزه می گرفت و در آخرهای رمضان به اعمال مخصوصی می پرداخت و در غار حرا، اعتکاف می کرد. یعنی به تنهایی آنجا می رفت و راز و نیاز می کرد. این ماه یک فرصت فوق العاده برای تحول در انسان است.

استاد فلسفه و عرفان اسلامی تصریح کرد: اما این مسئله را قبول دارم که پس از ماه رمضان می بینیم باز همان آدمی هستیم که قبل از ماه رمضان بودیم. تغییری در ما ایجاد نشد. چرا تغییری در ما ایجاد نشد و چرا باز دروغ می گوئیم، باز محرم و نامحرم را رعایت نمی کنیم و یا در نمازخواندن تنبلی می کنیم مثل قبل از ماه رمضان؟

این استاد بازنشسته دانشگاه علامه طباطبائی بیان داشت: در سلوک عرفانی یک اراده و یک همت داریم. همت آن، هدف گیری بلند انسان است که می گوید من می خواهم اینطور شوم. ولی اراده مربوط به اقدامات قدم به قدم انسانهاست. برای مثال آنجا همت ثنا دارد همتش به ثنا می رسد. اما در این راه باید از هزاران مسئله بگذرد. برای اینکه رمضان در ما اثر بگذارد باید آن همت را داشته باشیم ما در جامعه همت مسلمان شدن و اسلامی شدن را داشته باشیم. همت پیرو محمد(ص) و علی (ع) و فاطمه(س) شدن را داشته باشیم؛ ماه رمضان روی ما اثر می گذارد و ما را صدها قدم به جلو می برد.

این مفسر قرآن کریم یادآور شد: اما اگر این اراده را نداشته باشیم و از سر عادت و بنابه عرف روزه بگیریم و از یکی و دو وعده غذایی مان صرف نظر کنیم طبیعی است که چنین روزه گرفتنی اثری بر ما نمی گذارد. هر جلسه نیایش و قیام به نماز اثر گذار است ولی تا آن همت و هدف بلند را برای خودمان تعریف نکرده باشیم اینها تبدیل به مسائل روزمره می شوند و به طور عادی آن را انجام می دهیم و تمام می شود و باز همان می شویم که قبلا بودیم.

یثربی عنوان کرد: برای مثال سفر مکه به تنهایی می تواند در انسان تحول بزرگی ایجاد کند ولی به شرط اینکه انسان بخواهد به این تحول برسد. اما همینطوری مکه رفتن یا اینکه فیشی خریداری کرده و یا نوبتش رسیده یا اینکه فلانی مکه می رود من هم همراهش بروم، این چنین حجبی عاری از همت است. همتان را باید از اول تعریف کنیم که می خواهیم بنده محبوب خدا باشیم؛ از مقربان درگاه حق باشیم اگر این همت را پیشاپیش خودمان قرار دادیم مطمئناً رمضان روی ما تأثیر زیادی می گذارد؛ ولی ندانستیم که می خواهیم چه کاره باشیم مثل همان دزدی می شویم که بیت المال را با آن همه حرمتی که در اسلام دارد در زندگی مان به کار می گیریم و رفاه برای خودمان درست می کنیم؛ روزه چنین فردی روی او اثر نمی گذارد.

استاد فلسفه و عرفان اسلامی تأکید کرد: باید خودمان هدفی را تعریف کنیم این کارها جزو قدمهای آن هدف باشد هر کدام قدمی باشد به سوی آن هدف. به طور کلی مثلاً اگر خانمی از اول برای خود زندگی حضرت فاطمه(س) را تشخیص بدهد و تعریف کند، این مسئله به او کمک می کند که یک مقداری محبت دنیا در دلش کم شود. اما اگر چنین تعریف و هدفی نداشته باشد روزه ای که می گیرد اثری بر او نمی گذارد.